

לשמוע קול תורה – פסוק השבוע

פרשת בשלח

שיר חדש

"אֶז יִשִׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה" (שמות טו, א).

קריאת הפסוק מעוררת כמה שאלות:

מדוע נאמר "יִשִׁיר" בלשון עתיד? לכאורה היה צריך לכתוב "אז שר".

מדוע נכתב הפועל בלשון יחיד? הלוא כל ישראל שרו עם משה.

ומדוע נאמר כי שרו "שירה" – בלשון נקבה, ולא "שיר" – בלשון זכר?

סבי הרב אליהו בוצ'קו זצ"ל הסביר כי שמחתם של בני ישראל לא הייתה שלמה. על הפסוק "וַחֲמָשִׁים עָלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם" (שמות יג, יח) אמרו חכמינו זיכרונם לברכה שלא כל העם זכה לצאת ממצרים, חלק מתו במכת החושך וחלק התבוללו. ועל כן נמהלה שמחת הגאולה בצער על אלו שלא זכו. נוסף על כך קונן בליבם של ישראל פחד גדול מפני העתיד. אומנם היום הם יצאו ממצרים, אך מחר יצטרכו להתייצב מול עמים גדולים וחזקים כדי לכבוש את ארץ הכנענים. שמחת הגאולה מלווה אפוא באבל כבד על העבר ובדאגה עמוקה מהעתיד לבוא.

על כן נאמר "אֶז יִשִׁיר" כי רק בעתיד נדע אם גאולה זו לא תיהפך חלילה לתוגה ואם יש מקום לשמחה מלאה. "אֶז יִשִׁיר מֹשֶׁה"; בעיקר משה שר, כי הוא בטח בה' והאמין בגאולה בכל ליבו, אך את ישראל בקושי הצליח לגרור אחריו. "אֶת הַשִּׁירָה" - מאחר שלא כל בני ישראל היו שותפים לשמחה הסתפק הכתוב ב"שירה" – ולא ב"שיר" המבטא שמחה שלמה ומלאה.

ואולי אפשר להסביר עוד כי גאולת מצרים הייתה כל כולה מלמעלה – "אֶל-ל מוֹצִיאֵם מִמִּצְרָיִם" (במדבר כג, כב). בני ישראל לא שרו כי הם לא היו שותפים פעילים בגאולתם, ועל כן מוביל השירה היה משה רבנו.

שירת הים מבשרת את הגאולה השלמה שתהיה בעתיד, או-אז נוכל לשיר שיר חדש כפי שבישרו לנו הנביא ישעיהו ודוד המלך משורר התהלים. השיר החדש יושר במלוא עוצמתו כי כל בני ישראל יהיו שותפים בגאולתם.

אנו דור הגאולה זוכים לפעול עם א-ל ולהיות שותפים מלאים בתהליך גאולתנו – ועל כן נשיר כולנו שיר חדש לא-להינו!

שאל דוד בוצ'קו